

917.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 listopada 1927 r.

o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Na zasadzie art. 12 punkt b. i c. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. № 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Cudzoziemcy nie posiadający dowodów osobistych, przewidzianych w ust. 1 art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. № 83, poz. 465), mogą wjeżdżać na obszar województw: lwowskiego, nowogródzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wileńskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: augustowskiego, grodzieńskiego, sejneńskiego i suwalskiego województwa białostockiego i przebywać czasowo na tych obszarach tylko za uprzednim zezwoleniem.

Zezwolenia te wydają wojewódzkie władze administracji ogólnej, właściwe dla obszaru, na który cudzoziemiec chce wjechać.

Uprawnienie do wydawania tych zezwoleń może być w drodze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych przekazywane powiatowym władzom administracji ogólnej.

§ 2. Zezwolenia, wymienione w art. 1 niniejszego rozporządzenia, uprawniają cudzoziemca do wjazdu i pobytu czasowego tylko na obszarze w nich wymienionym i przez czas w zezwoleniu określony.

W razie okoliczności zasługujących na uwzględnienie władze administracyjne, wymienione w art. 1 niniejszego rozporządzenia, mogą przedłużać termin ważności zezwoleń.

§ 3. Cudzoziemcy wymienieni w art. 1 niniejszego rozporządzenia, którzy przybyli na obszar w tymże artykule wymieniony przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i przebywają na nim na podstawie zezwoleń, udzielonych przez właściwe władze administracyjne, nie potrzebują uzyskiwać nowych zezwoleń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu przez czas i na obszarze w dotychczasowym zezwoleniu wymienione.

§ 4. Wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa według ust. 2 § 1 niniejszego rozporządzenia, może cofnąć przytoczone w §§ 1 i 3 zezwolenie jeśli uzna, że pobyt cudzoziemca na obszarach wymienionych w § 1 sprzeciwia się dobru Państwa.

Jednocześnie z cofnięciem zezwolenia władza administracyjna wyznacza termin, w ciągu którego cudzoziemiec winien opuścić obszar w orzeczeniu o cofnięciu zezwolenia wymieniony.

§ 5. Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia lub zarządzeniom na niem opartym, ulegną karom, przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. № 83, poz. 465).

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a traci moc obowiązującą po upływie dwóch lat od tego dnia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*
